

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal⁽¹⁾, och den rättspraxis i vilken denna bestämmelse har tolkats, tolkas så, att nämnda artikel i direktivet utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den tjugotredje slutbestämmelsen [punkt 2] i Ley 1/2000 de Enjuiciamiento Civil (lag 1/2000 om rättegången i tvistemål) av den 7 januari 2000, enligt vilken det inte är obligatoriskt att i samband med en ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande ge in styrkande handlingar, och enligt vilken sådana handlingar, om de ges in, inte får beaktas?
- 2) Ska artikel 7.2 e i Europaparlamentet och rådets förordning nr 1896/2006 av den 12 december 2006⁽²⁾ tolkas så, att det inte strider mot denna bestämmelse att förelägga borgenären att ge in de handlingar på vilka denne grundar sin fordran, vilken härrör från ett konsumentkreditavtal som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument, om domstolen anser att det är nödvändigt att granska dessa handlingar för att kontrollera huruvida avtalet innehåller några oskäliga villkor och för att därigenom uppfylla kraven i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal samt den rättspraxis genom vilken detta direktiv har tolkats?

⁽¹⁾ EUT 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande (EUT L 399, 2006, s. 1).

**Överklagande ingett den 12 juli 2018 av HK av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen)
meddelade den 3 maj 2018 i mål T-574/16, HK mot kommissionen**

(Mål C-460/18 P)

(2018/C 381/05)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: HK (ombud: A. Champetier och S. Rodrigues, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

- förklara att överklagandet kan tas upp till prövning och bifalla det,
- upphäva tribunalens dom av den 3 maj 2018 (mål T-574/16), och
- avgöra målet i sak och bifalla de yrkanden som klaganden framställde i första instans, inklusive yrkandet att motparten skulle förpliktas ersätta rättegångskostnaderna, eller i annat fall
- återförvisa målet till tribunalen för prövning, och rättegångskostnaderna i målet om överklagande ska således fastställas i enlighet med artikel 184 i domstolens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Klaganden har till stöd för sitt överklagande åberopat två grunder. Den första grunden avser åsidosättande av artikel 17 första stycket i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna och att motiveringen är tvetydig, inkonsekvent och motsägelsefull. Den andra grunden avser åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och bristande motivering.